Петта година
51 број
Anul 5, Numărul 51

25 Октомври 2005
25 Octombrie 2005

MACEDONEANUL
МАКЕДОНЕЦОТ

Asociația Macedonenilor din România
Друштвото на Македонците од Романија

ASOCIAȚIA MACEDONENILOR DIN ROMÂNIA

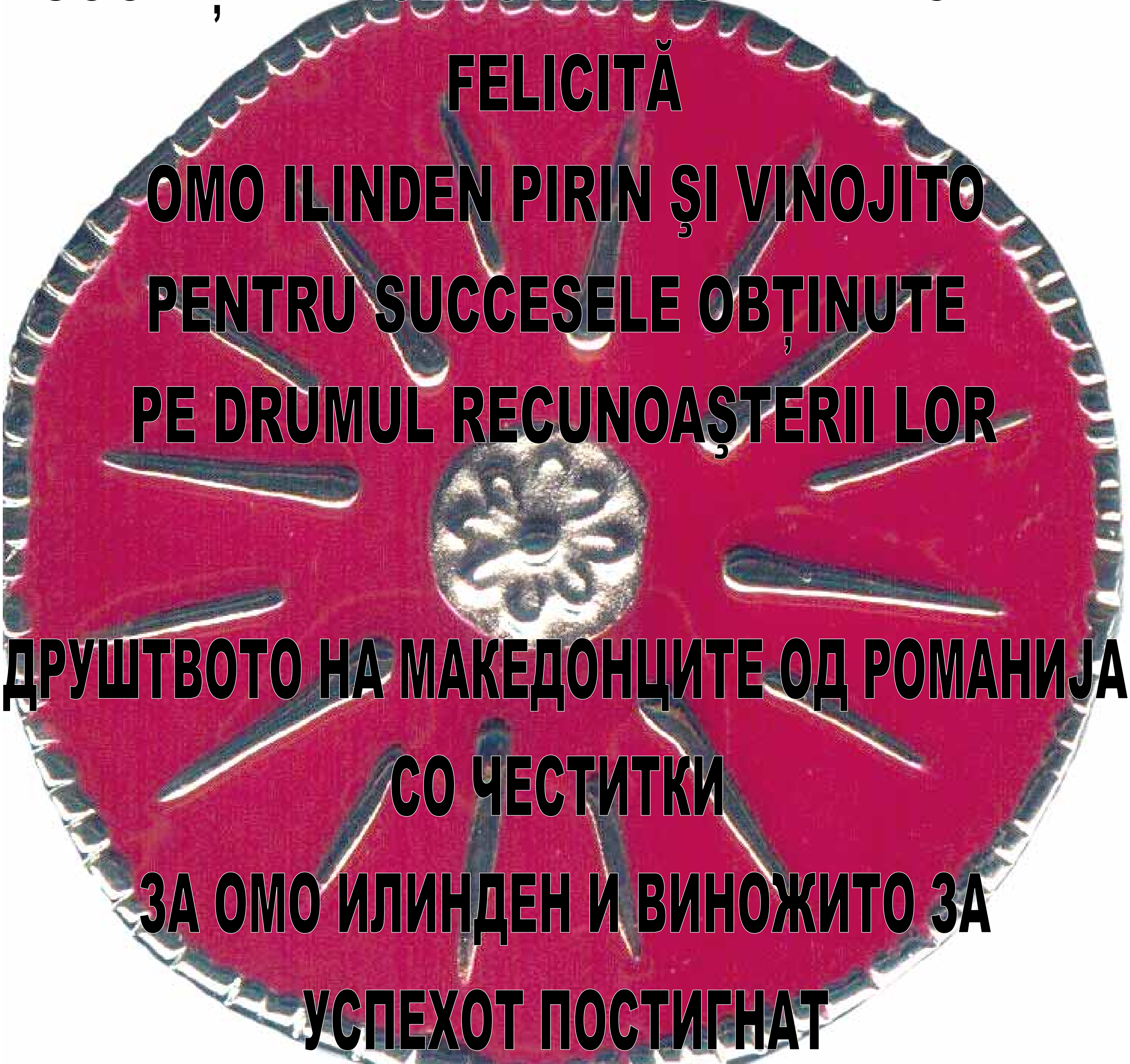

FELICITĂ

OMO ILINDEN PIRIN ŞI VINOJITO

PENTRU SUCCESELE OBȚINUTE

PE DRUMUL RECUNOAŞTERII LOR

ДРУШТВОТО НА МАКЕДОНЦИТЕ ОД РОМАНИЈА

СО ЧЕСТИТКИ

ЗА ОМО ИЛИНДЕН И ВИНОЖИТО ЗА

УСПЕХОТ ПОСТИГНАТ

НА ПАТОТ НА НИВНОТО ПРИЗНАВАЊЕ

МАКЕДОНЦИТЕ ОД РОМАНИЈА СЕ ПРЕТСТАВУВААТ

По едно историско минато полно со гордост, започнувајки од 2 век пред нашата ера, како последица на уништувањето на македонската држава од страна на римјаните, историјата на макеонија станува една историја специфична за сите мали окупирани земји од страна на големите соседни сили појавени во различни периоди, една историја на доминација на моќните, но и истовремено и една епопеја на борбата за независност и преживување.

Емиграцијата или бегањето било една форма на борба за преживување, време од скоро два милениума за македонскиот народ, миролубив и желен за слобода. Многу македонси низ текот на историјата си ја барале слободата и едно место под сонцето каде што би живееле мирно и со чесна работа, тоа особено осетно било на северот на Дунав, во романските царства, слободни и независни со население познато по својата добронамера и гостопримство со кое ќи приале тие кои биле погодени нод судбината.

Македонците дошле на романска територија уште од најстари времиња било со повод за воени операции или трговски размени, било како занаетчии било како обичнио сезонски работници на подолг или пократот временски период или како бегалци во критичните периоди, кога во суровата борба со душманите биле соборени од нивниот голем број и биле принудени да ги напуштаат прадедовските огништа.

Кога пристигнале на север од Дунав ја запознале романската земја плодна и примлива, но особено ѓи запознале романците, и осознале дека имаат сродни предци. Се зближиле со луѓето кои покажаче големо гостопримство и ја засакле земјата на ближните роднини на погодените од судбината, се вдомиле за овие краеви и се приврзале за романската земја, за романците и за нивната историја исто така бурна која придонела да двата народи имаат слична судбина.

Благодарение на фактот што Македонија била сметана за покраина или составен дел на соседните земји, мнозинството македонци од Романија било честопати мешано со српското или бугарското малцинство.

Македонците, во зависност од временскиот кога ја напуштиле земјата за да пребегаат во Романија, дошле од Бугарија, Србија или Грција, земји кои држеле под окупација македонски територии, или бегајки од Отоманската империја по нивното освојување на Балканскиот Полуостров, тие поминувајки на север од Дунав, поради национално и верско угнетување а особено од суровата експлоатација од страна на окупаторите.

Едни поминувале со знаење на окупаторите и се заведени низ документите, но со друго име од земјата од каде што доаѓаат, други поминувале илегално и им се губел трагот.

Што се однесува до доаѓањето на македонците на романска територија, треба да ја запаметиме историската вистина која не може да не е, и тоа дека помеѓу народите кои иделе од југот на Дунав имало голем број на Македонци, кои најчесто останувале овде, за разлика од Србите, Бугарите или други емигранти, кои по означувањето на мотивот на нивното напуштање на родните краеви, тие во

MACEDONENII DIN ROMÂNIA SE PREZINTĂ ...

După un trecut istoric plin de măreţie, începând cu sec. al II-lea î.Hr., în urma desfiinţării statului macedonean de către romani, istoria Macedoniei devine o istorie specifică ţărilor mici ocupate de una sau de alta dintre puterile vecine apărute în diferite perioade, o istorie a dominaţiei celor puternici, dar în acelaşi timp şi o epopee a luptei pentru independenţă şi pentru supravieţuire.

Emigrarea ori bejenia au fost forme de luptă pentru supravieţuire, timp de aproximativ două milenii, a poporului macedonean, paşnic şi dornic de libertate. Mulţi macedoneni, de-a lungul istoriei, şi-au căutat libertatea şi un loc sub soare unde să poată trăi liniştit şi prin muncă cinstită, mai ales la nord de Dunăre, în ţările române, libere şi independente cu populaţie recunoscută prin bunăvoinţa şi ospitalitatea cu care-i primeau pe cei năpăstuiţi de soartă.

Macedonenii au venit pe pământ românesc din cele mai vechi timpuri fie cu ocazia diferitelor operaţiuni militare şi a schimburilor comerciale, au venit ca meseriaşi, ori ca simpli muncitori sezonieri pentru o perioadă mai scurtă sau mai lungă de timp ori au venit ca refugiaţi în perioadele de restrişte, când în lupta aprigă cu duşmanul au fost copleşiţi de numărul mare al acestora şi au fost nevoiţi să-şi părăsească vetrele strămoşeşti.

Când au venit la nord de Dunăre, au cunoscut pământul românesc reavăn şi mănos, dar mai ales i-au cunoscut pe români, şi-au dat seama că au strămoşi înrudiţi. Au îndrăgit pământul şi oamenii care i-au primit cu ospitalitatea rudei apropiate sau a celui năpăstuit de soartă, s-au înţelenit pe aceste meleaguri şi s-au ataşat de pământul românesc, de români şi de istoria lor la fel de zbuciumată care a făcut ca cele două popoare să aibă destine confluente.

Datorită faptului că Macedonia a fost considerată ca regiune sau anexă a statelor vecine, majoritatea macedonenilor din România au fost confundaţi cu minoritatea sârbă sau bulgară.

Macedonenii în funcţie de perioada istorică în timpul căreia au părăsit pământurile natale pentru a se refugia în România, „au venit" din Serbia, Bulgaria, sau Grecia, ţări care au ţinut sub ocupaţie teritorii macedonene, ori din Imperiul Otoman după cucerirea întregii Peninsule Balcanice, ei trecând la nord de Dunăre din cauza persecuţiei naţionale şi religioase şi mai ales a exploatării crunte suferite din partea ocupanţilor.

Unii treceau cu ştirea ocupanţilor şi-i găsim consemnaţi în documente, dar sub un alt nume după ţara de unde „veneau", alţii treceau ilegal şi-şi pierdeau urma.

Referitor la venirea macedonenilor în Ţările Române trebuie să reţinem realitatea istorică de necontestat că printre sud dunărenii veniţi la nord de Dunăre se regăseau un număr destul de mare de macedoneni care de cele mai multe ori rămâneau aici, spre deosebire de sârbi, bulgari sau alţi

најголем дел се вракале дома.

Македонците имале два мотиви плус да си ги напуштаат своите краеви во однос на другите јужнодунавски народи:

Со институирањето на турското ропство, по разрушувањето на бугарската и српската држава, македонците можеа полесно да се спасат од доминацијата настаната веке традиционална, било да е таа српска илио бугарска.

Македонците бегале и од новата окупација Отоманската која значела грабеж, самоволие, беззаконие и нацинална и верска персекуција.

За Македонците било многу тешко да си сведочат за националноста, од страв да не бидат откриени и да не бидат вратени на териториите од каде што побегнале. Вистина е дека многу од Македонците дојдени во Романија овде створиле семејства, но вистина е и дека многу од Македонците си ги донеле овде своите семејства.

Заедно со останатите малцинства Македонците од Романија живееле покрај романскиот народ, влегле во историјата на Романија на чие барање учествувале непроценливо и зивееле во благосостојба борејќи се за меѓуетничко разбирање и реципрочна толеранција.

Константин Кашлару

emigranţi, care după consumarea motivului care i-a făcut să-şi părăsească plaiurile natale, se întorceau în cea mai mare parte acasă.

Macedonenii aveau două motive în plus faţă de alte popoare sud dunărene să-şi părăsească vatra strămoşească:
1. odată cu instituirea ocupaţiei turceşti, după supunerea şi desfiinţarea statelor bulgar şi sârb, macedonenii puteau scăpa mai uşor de sub dominaţia devenită deja tradiţională, fie ea sârbă sau bulgară.
2. macedonenii fugeau şi de sub noua ocupaţie otomană care însemna jaf, samavolnicie, fărădelegi şi persecuţii naţionale şi reigioase.

Pentru macedoneni era foarte greu să-şi mărturiseacă naţionalitatea, din frică de a nu fi depistaţi şi duşi înapoi de unde fugiseră. Mulţi dintre macedonenii sosiţi în România, şi-au întemeiat o familie aici este adevărat, dar tot aşa de adevărat este şi faptul că mulţi macedoneni şi-au adus aici familiile.

Alături de celelalte minorităţi, macedonenii din România au trăit alături de poporul român, au intrat în istoria României la a cărei creere au participat neprecupeţit şi au trăit în bună pace cu toată lumea militând pentru înţelegere interetnică şi toleranţă reciprocă.

Во продолжение ви претставуваме материјали реализирани од страна на децата кои учествуваа на летната школа организирана од страна на Друштвото на Македонците од Романија. Сликите исто така имаат како инспирација места посетени во Македонија.

Vă prezentăm în continuare materiale realizate de către copii care au participat în tabăra de vară organizată de către Asociaţia Macedonenilor din România. Desenele de asemenea au ca inspiraţie locuri vizitate în Macedonia.

МАКЕДОНИЈА ... ЗЕМЈА СОНУВАНА

Крајот на овој распуст беше еден интересен и полн со авнтури. Мислев дека ќе бидам дел од едно здодевно летување, но сепак не бев во право. Го велам ова затоа што на 26 август заминав во Македонија. Кога дознав дека ќе посетам една нова земја за мене, преполна со интересни места, бев пресреќна. Тогаш родителите ми кажаа дека моите предци се дојдени од Македонија на романска територија уште на почетокот на 19 век. Бев среќна што можам да ѓи видам обичаите и традициите на предците.

Тргнувањето беше од Крајова. Бев многу нестрплива и имав многу емоции. Но кога видов дека сите деца сакаат да ѓи запознаат мистериите на Македонија, како и јас бездруго, и сфатив дека нема за што да се грижам. Сите се спријателивме. Едвај чекав да ја напуштам Романија и да се упатам кон местото каде што следуваше да ги поминам најубавите моменти од целиот распуст.

Патувањето беше малку заморувачко но затоа се забавувавме многу добро. Видов прекрасни пејсажи кои ти го крадеа погледот. Зелени полиња, величествени планини или чисти градови, згрижени кои не можеа да не ја пробудат возбудата, сево ова ми докажа дека заслужува малку замор за да се видат чудата на една земја. Имавме и мал проблем со

Acuarelă realizată de către Ştefania Petrişor

Акварел изработен од Штефаниа Петришор

MACEDONIA ... O ŢARĂ DE VIS

Sfârşitul acestei vacanţe a fost unul interesant şi plin de aventuri. Am crezut că voi avea parte de o vacanţă plictisitoare, dar m-am înşelat. Spun asta deoarece pe data de 26 august am plecat în Macedonia. Când am aflat că voi vizita o ţară nouă pentru mine, plină de lucruri interesante, m-am bucurat foarte mult. Atunci părinţii mi-au spus că strămoşii mi-au venit din Macedonia pe teritoriul românesc încă de la începutul secolului al XIX-lea. Eram fericită deoarece aveam ocazia să văd obiceiurile şi tradiţiile strămoşilor.

Plecarea a fost din Craiova. Eram foarte nerăbdătoare şi aveam multe emoţii. Dar când am văzut că toţi copiii vor să cunoască misterele Macedoniei, ca şi mine de altfel, am realizat că nu are rost să-mi fac griji. Ne-am împrietenit cu toţii. Abia aşteptam să părăsesc România şi să mă îndrept spre un loc unde aveam să petrec cele mai frumoase clipe din întreaga vacanţă.

Drumul a fost puţin obositor dar ne-am distrat foarte bine. Am văzut peisaje încântătoare care îţi furau privirea.

автобузот и за да не ни се здосади, госпоѓица Лиана Думитреску, која е и пртатеничка и потпретседател на Друштвото на Македонците од Романија, ни раскажуваше интересни работи за историјата на Македонија. Тогаш дознав дека Македонија не е цела.

Пеев македонски песни со Лоредана Паску керка на госпоѓа Родика Паску, нашиот придружник во одмаралиштето. Со нејзиниот толку мелодичен глас ни го разубави патувањето.

Во одмаралиштето пристигнавме навечер. Сите бевме многу уморни и веднаш заспавме. Посакував да го посетиме и Скопје но веќе беше доцна. Претседателката на Друштвото на Македонците од Романија, госпоѓа Константина Думитреску ни вети дека на враќање ќе запреме во главниот град на земјата за да го посетиме.

Вториот ден отидовме на плажа. Одмаралиштето беше во близина на Охридското Езеро. Сонцето си играше во нашите коси и целата топлина која ја преливаше беше еден подарок за добредојде кој ни го подготви. Езерото беше многу бистро дури иако ја матевме водата сепак се гледаа камењата од дното. Го искористивме прекрасното време и се сончавме надвор. Го запознавме инструкторот по пливање Горан, кој низ текот на деновите поминати во одмаралиштето правеше се да ни се допадне и не научи многу забавни игри само за да ние бидеме задоволни. Го запознавме и Мацо, од Македонија кој студира во Букурешт, кој дојде заедно со неговата сестра Вања. Таа беше една прекрасна девојка и се спријателивме брзо со нејзе.

Следевме и часови по македонски јазик со госпоѓица Елена Парвулеску, тетката на Александра која исто така беше со нас во одмаралиштето но за разлика од мене таа беше во одмаралиштето и минатата година. Научивме многу зборови и корисни изрази. Исто така ја научивме и кириличната азбука која одамна посакував да ја научам. Со помош на госпоѓа Константина, која не поздравува на македонски и ни поставуваше и по некое прашање и со помош на госпоѓица Елена, со која повторувавме секоја вечер, многу полесно ѓи запаметив зборовите.

Го посетивме градот Охрид, градот на 365 те Цркви од кои има и поголеми и помали, едни поубави од други. Бев импресионирана од нивната убавина но и од душевниот мир кој ти го подаруваа. Беа убаво нацртани и полни со историја. Накмногу ми се допадна манастирот Свети Наум. Имаше еден прекрасен двор. Таму го слушнавме тапотот на срцето на Свети Наум. Ме импресионираше фактот што манастирот не беше многу голем но ти нудеше помирување со Бога. Кога заминав од таму ја почуствував желбата за да во некој добар ден повторно се вратам на тоа место.

Мацо(Марјан Михајлов) имаше една луда идеа да еден ден организира конкурс за најлуди фризури. Се забавувавме многу. Секој имаше во косата различни чуда : гранчиња од капини, трева, бодликави гранчиња. Се забавуваме до доцните вечерни часови.

Последниот ден за кога беше планирано заминувањето, госпоѓа Константина Думитреску и господинот Бобан, директорот на одмаралиштето ни ветија дека ќе останеме уште еден ден доколку земеме над 8 на тестот по

Acuarelă relizată de Ştefania Petrişor

Акварел изработен од Штефаниа Петришор

Câmpii verzi, munţi cu o statură impunătoare sau oraşe curate, îngrijite care nu puteau să nu trezească admiraţia, toate acestea mi-au dovedit că merită puţină oboseală pentru a admira minunăţiile unei ţări. Am avut o mică problemă cu autocarul şi pentru a nu ne plictisi, domnişoara Liana Dumitrescu, care este şi deputat şi vicepreşedintele Asociaţiei Macedonenilor din România, ne-a povestit lucruri interesante despre istoria Macedoniei. Atunci am aflat că Macedonia nu este întreagă.

Am cântat cântece macedonene împreună cu Loradana Pascu, fiica doamnei Rodica Pascu, însoţitoarea noastră în tabără. Cu vocea ei unică şi atât de melodioasă ne-a înfrumuseţat drumul.

În tabără am ajuns noaptea. Eram cu toţii foarte obosiţi şi am adormit imediat. Mi-aş fi dorit să vizităm şi Skopje dar deja era târziu. Preşedinta Asociaţiei Macedonenilor din România, doamna Constantina Dumitrescu, ne-a promis că la întoarcere vom opri în capitala ţării pe care trebuia să o descoperim.

A doua zi ne-am dus la plajă. Tabăra era în apropierea lacului Ohrid. Soarele se juca în părul nostru şi toată căldura ce-o revărsa era cadoul de „bun venit” ce ni-l pregătise. Lacul era foarte curat şi chiar dacă tulburai apa se puteau vedea pietrele de pe fundul acestuia. Am profitat de vremea de afară şi ne-am bronzat. L-am cunoscut pe instructorul de înot, Goran, care pe parcursul zilelor petrecute în tabără, ne-a făcut să ne distrăm şi a inventat multe jocuri ca să ne facă nouă pe plac. L-am cunoscut şi pe Maţo, un băiat din Macedonia care face facultatea la Bucureşti, care a venit împreună cu sora lui, Vania. Ea era o fată foarte de trebă şi ne-am împrietenit repede cu ea.

Am luat lecţii de limba macedoneană cu domnişoara Elena Pârvulescu, mătuşa Alexandrei care şi ea participa la tabără dar spre deosebire de mine ea mai venise în tabără şi anul trecut. Am învăţat multe cuvinte şi expresii uzuale. Am învăţat de asemenea şi alfabetul chirilic pe care îmi doream de mult să-l învăţ. Cu ajutorul doamnei Constantina, care ne saluta în macedoneană şi ne punea şi unele întrebări, şi cu ajutorul domnişoarei Elena, cu care repetam în fiecare seară, am reţinut mai uşor toate cuvintele.

Am vizitat oraşul Ohrid, oraşul celor 365 de biserici care mai mici şi care mai mari, unele mai frumoase ca altele. Am fost impresionată de frumuseţea lor dar şi de liniştea sufletească ce ţi-o dăruiau. Erau frumos pictate şi pline de istorie. Cel mai mult mi-a plăcut Mănăstirea Sfântul Naum. Avea o curte foarte frumoasă. Acolo am auzit inima Sfântului Naum bătând. M-a impresionat facptul că mănăstirea nu era foarte mare dar îţi oferea împăcarea cu Dumnezeu. Când am plecat de acolo am simţit dorinţa de a mă reîntoarce într-o bună zi.

Maţo (Marian Mihailov) a avut ideea într-o zi de a

македонски јазик. Сите го посакувавме ова па така научивме. Од секој град беше одбран по еден ученик. Баилешти беше претставуван од Поенару Адријан кој немаше ни најмал проблем и зеде 10. Ниту претставниците на градот Крајова, Урзикуца или Темишвар немаа проблем ... така да останавме уште еден ден !

Сите деца задено им подготвивме едно изненадување на госпоѓица Лиана Думитреску и на госпоѓа Константина Думитреску. Организиравме една прослава со поезии, песни и македонски ора. Се чуствувавме близу до нашите предци и тогаш си ја откривме душата...

Го напуштивме Охрид во 3 часот напладне. Горан и господинот Бобан не испратија, заедно со Столе, едно дете со кое се спријателивме таму и кое речиси цело време беше со нас. Директорот на одмаралиштето ни кажа дека сме биле напримерната група а ние бевме радосни затоа што на некој начин се оддолживме за се што направи за да ние се чуствуваме одлично. Патувањето на враќање помина како во сон. Запревме во Скопје каде што се разделивме со Мацо и со Вања. Ми беше тешко затоа што се навикнав со нив. Беше навечер кога пристигнавме во Скопје но сепак можевме да ги видиме некои од импресионантните споменици и центарот на градот кој беше прекрасно осветлен.

Кога требаше да се разделиме на сите ни беше навистина тешко. Беше тоа најтешкиот момент. Бевме свесни дека постои можност да се сретнеме дури по подолг временски период. Со повеќето сум во постојан контакт и сум среќна што можам да се наречам другарка на едни толку разумни и добро воспитани деца и со толку големо срце.

Пејсажите на Македонија дефинитивно не освоија. Не знаев каде да го свртам погледот – кон Охридското Езеро кое преку неговиот отсјај во сончевите зраци те задолжуваше да му посветиш внимани, на величествената планина облечена во зелено или на манастирите полни со историја и култура. Луѓето од земјата на Александар Македонски се добри, и подготвени да ти помогнат. Бев импресионирана од нивната добрина, кои не знаеа уште се што да направат за да ни причинат да се чуствуваме пријатно. Од ова летување увидов колку за нив е значајна традицијата. Ги запознав обичаите на моите предци и сум среќна.

Македонија, земја полна со волшебство, нема да те заборавам и често ќе си припомнувам за незаборавните моменти поминати овде ...!!

Дениса К.
Средно Училиште Михаи Витеазу – Баилешти

face un concurs cu cele mai trăsnite coafuri. Ne-am distrat foarte mult. Fiecare avea în păr toate ciudăţeniile: crenguţe de mure, iarbă, crenguţe cu spini. Am dansat până seara târziu.

În ultima zi, în care era programată plecarea, doamna Constantina Dumitrescu şi domnul Boban, directorul taberei ne-au promis că vom mai sta încă o zi dacă luăm peste 8 la testul de limbă macedoneană. Cu toţii ne doream asta aşa că am învăţat. Din fiecare oraş a fost ales un elev. Băileştiul a fost reprezentat de Poenaru Adrian, care nu s-a încurcat de loc şi a luat 10. Nici reprezentanţii oraşelor Craiova, Urzicuţa sau Timişoara nu s-au încurcat, ... aşa că am mai stat o zi !

Toţi copii împreună le-am pregătit o surpriză domnişoarei Liana Dumitrescu şi doamnei Constantina Dumitrescu. Am organizat o serbare cu poezii, cântece şi dansuri macedonene. Ne-am simţit mai aproape de strămoşii noştrii şi atunci ne-am descoperit sufletul ...

Am părăsit Ohridul la ora 3 după amiază. Goran şi domnul Boban ne-au condus, împreună cu Stole, un copil cu care ne-am împrietenit şi care a stat cu noi tot timpul. Directorul taberei ne-a spus că am fost cel mai cuminte grup iar noi ne-am bucurat că într-un fel l-am răsplătit pentru tot ce a făcut ca noi să ne simţim bine. Drumul de întoarcere a trecut ca prin vis. Am oprit în Skopje unde ne-am despărţit de Maţo şi Vania. Mi-a părut rău pentru că mă obişnuisem cu ei. Era seară când am ajuns în Skopje dar tot am putut vedea unele monumente impresionante şi centrul oraşului care era frumos luminat.

Când a trebuit să ne despărţim la toţi ne-au dat lacrimile. A fost cel mai trist moment. Eram conştienţi că există posibilitatea să ne întâlnim abia după mai mult timp. Cu majoritatea ţin legătura şi sunt fericită că mă pot numi prietena unor copii atât de bine crescuţi şi cu o inimă aşa mare.

Peisajele Macedoniei ne-au cucerit definitiv. Nu ştiam unde să-mi arunc privirea – la lacul Ohrid care prin strălucirea lui în razele soarelui te îndemna să-i acorzi importanţă, la muntele cu o statură impunătoare şi îmbrăcat în veşmânt verde sau la mănăstirile pline de istorie şi cultură. Oamenii din ţara lui Alexandru Macedon sunt buni, gata să te ajute. Am fost impresionată văzând cât de buni sunt, cum nu ştiau ce să mai facă doar ca să ne facă nouă pe plac. Din această tabără mi-am dat seama cât de importantă este pentru ei tradiţia. Am cunoscut obiceiurile strămoşilor mei şi sunt fericită.

Macedonia, ţară plină de farmec, nu te vom uita şi îmi voi aduce aminte mereu de acele clipe minunate petrecute aici ...

МАКЕДОНИЈА ТЕ САКАМ !!

Denisa C.
Liceul “Mihai Viteazul” - Băileşti

МАКЕДОНЦИТЕ ОД БАИЛЕШТИ ГИ ПРАЗНУВААТ ДЕНОВИТЕ НА ГРАДОТ(27.09 – 02.10)

Празник за душа на граѓаните на Баилешти, овие денови се поставени на почетокот на есента, кога широта пее низ буриња и празот(зеленчук кој го донеле со нив, тие кои дошле на овие пространства од Македонија) во редови спокојно стои и ги гледа дуњите на гранки како позлатуваат.

Во меката есенска светлина помеѓу првите лисја кои паѓаа по градските улици, просветните работници(во доста мал број – затоа што мнозината ја започнаа бербата на класје) се насочија кон културниот дом Амза Пеллеа, за да го прослават патрониот празник на училиштето – една од

MACEDONENII DIN BĂILEŞTI SĂRBĂTORESC ZILELE MUNICIPIULUI (27.IX-02.X)

Sărbătoare de suflet a băileştenilor, Zilele Municipiului sunt aşzate în prag de toamnă, când mustul cântă-n butoaie şi prazul (legumă pe care au adus-o, cu ei, cei veniţi pe aceste meleaguri din Macedonia) stă cuminte-n răzor şi priveşte spre gutuile ce se auresc în ramuri.

În lumina blândă a toamnei printre primele frunze ce cădeau pe aleile oraşului, cadrele didactice din Băileşti (în număr destul de mic - majoritatea începuseră culesul porumbului) se îndreptau spre Casa de Cultură „Amza Pellea”, pentru a sărbători „Ziua Şcolii” – una din manifestările

манифестациите која и припаѓа на низата настани посветени на Општината Баилешти.

Не мало им беше изненадувањето и радоста кога видоа дека, на покана на локалните официјалности, ѓи почести со нејзинотот присуство Лиана Думитреску, пратеник во Парламентот на Романија од страна на Друштвото на Македонците од Романија и госпоѓа Константина Думитреску, претседателка на друштвото. Госпоѓица Лиана Думитреску им го привлече вниманието на присутните преку нејзината крајно смирена става, со топлата насмевка на лицето, вистинска политичка личност, пратеничката Лиана Думитреску ѓи сослуша луѓето и проблемите со кои овие се судруваат, понудувајки им совети и решенија.

За просветните работници, било да се тие членови на Друштвото на Македонците од Романија или не, госпоѓица Лиана Думитреску имаше толку една порака за душа колку и една официјална.

Од ложата каде што беше почесен гостин, госпоѓица Лиана Думитреску зборуваше од срце, за душата на даскалите, напоменувајки ја толку убавината на оваа професија како и нејзиното значење, изразувајки ја воодушевеноста за намената на наставниците во денешно време но и помошта за евентуалните проблеми на просветните работници.

Следуваше потоа, во локалното седиште на Друштвото на Македонците од Романија, една средба на госпоѓица Лиана Думитреску и госпоѓа Константина Думитреску со господин Мариус Урзичеану, заменик фрадоначалник и господин Георге Георгишан, советник, претседател на комисијата за култура од кадарот на локалниот совет на Баилешти. Во оваа прилика младата македонка пратеничка уште една ја потенцираше својата подготвеност за подршка на проектите кои предвидуваат развој на градот и на неговиот културен живот. Едно посебно место во агендата на разговорите имаше за културната размена помеѓу градот домаќин, Баилешти и општини од Република Македонија, размена која не подалеку од ова лето се одвиваа преку посредство на дванаесет деца со македонско потекло, членови на Друштвото на Македонците од Романија, кои учествуваа на една летна школа за изучување на македонскиот јазик во Охрид.

Манифестациите посветени на општината продолжија, а присуството на етничките македонциод околината во секој момент беше се поосетно. На парадата на народните и фолклорни носии, една група од три млади македонки : Лоредана Паску, Јоана Петришор и Штефанија Петришор ги претставија со многу гордост и талент културното наследство на нивните предци дојдени на овие пространства со надеж за еден подобар живот за нивните потомци.

Старите костими од околината на Скопје или тој зачуван од македонците од Урзикуца веднаш го привлекоа вниманието на присутната публика реку нивната

Macedonenii din Băileşti au participat şi la parada costumelor

Македонците од Баилешти учествуваа и на парадата на народните носии

ce aparţine salbei de evenimente dedicate Municipiului Băileşti.

Nu mică le-a fost surpriza şi bucuria când au văzut că, la invitaţia oficialităţilor locale, i-a onorat cu prezenţa sa Liana Dumitrescu, deputata în Parlamentul României din partea Asociaţiei Macedonenilor din România şi doamna Dumitrescu Constantina, preşedintele organizaţiei. Domnişoara Dumitrescu Liana a atras atenţia celor prezenţi prin ţinuta şi prestanţa sa. Imperturbabilă, cu zâmbetu-i cald pe chip, adevărată persoană politică, deputata Liana Dumitrescu i-a ascultat pe oameni şi problemele cu care aceştia se confruntă, oferind sfaturi şi soluţii.

Pentru cadrele didactice, fie ele membre ale Asociaţiei Macedonenilor din România, fie nu, domnişoara Liana Dumitrescu a avut atât un mesaj de suflet cât şi unul oficial.

De la tribuna unde a fost invitat de onoare, domnişoara Liana Dumitrescu a vorbit din suflet, pentru sufletele dascălilor, menţionând atât frumuseţea acestei profesii cât şi importanţa ei, exprimându-şi admiraţia pentru menirea dascălului în lumea de astăzi dar şi sprijinul pentru eventualele probleme ale cadrelor didactice.

A urmat apoi, la sediul din localitate al Asociaţiei Macedonenilor din România, o întâlnire a domnişoarei Lianei Dumitrescu şi a doamnei Constantina Dumitrescu cu domnul Marius Urziceanu, viceprimar şi cu domnul Gheorghe Gheorghişan, consilier, preşedintele comisiei pentru cultură din cadrul Consiliului Local Băileşti. Cu această ocazie tânăra deputată macedoneană a subliniat încă o dată disponibilitatea sa în susţinerea acelor proiecte care vizează dezvoltarea oraşului, a vieţii sale culturale. Un loc distinct în agenda discuţiilor le-au avut schimburile culturale dintre oraşul gazdă, Băileşti şi oraşe din Republica Macedonia, schimburi care nu mai departe de vara acestui an s-au desfăşurat prin intermediul a doisprezece copii de origine macedoneană, membrii ai Asociaţiei Macedonenilor din România, care au participat la o tabără de învăţare a limbii macedonene la Ohrid.

Manifestările dedicate urbei au continuat, iar prezenţa etnicilor macedoneni din zonă s-a făcut cu fiecare moment mai intens resimţită. La parada portului popular şi folclorului, un grup de trei tinere macedonenece: Loredana Pascu, Ioana Petrişor şi Ştefania Petrişor au reprezentat şi au prezentat cu graţie, mândrie şi talent moştenirea culturală a strămoşilor lor veniţi pe aceste meleaguri româneşti în speranţa unei vieţi mai bune pentru copii lor.

Costumele vechi din zona skopiană sau cel păstrat de macedonenii din Urzicuţa au atras imediat atenţia spectatorilor prin frumuseţea şi originalitatea lor, iar cei care locuiau în aşa zisul cartier „sârbi" au recunoscut ilicul, ciorapii, scurteica sau testemelul din portul care era purtat până nu de mult şi de către mai mult sau mai puţin bătrânele femei din

2005 **НОЕМВРИ** 30 дена

Д	Н	С	Студен
В	1	19	† **Св. Прохор Пчински**; св. пророк Јоил
С	2	20	Св. вмч. Артемиј; преп. ново мч. Игнатиј ●
Ч	3	21	Пренос на мокти на преп. Иларион Мегленски
П	4	22	Св. рамноапостолен Аверкиј; преп. Пот Мисирец
С	5	23	Св. ап. Јаков Јосифов (Задушница)
Н 20 по Педесетница: Гл. 3; В. Ев. 9 ; Лит. Ап Гал. 200; Ев. Лк. 30			
Н	6	24	Св. мч-ца Арета и др.; св. Елезвој, цар етиопски
П	7	25	Св. мч-ци Маркијан и Мартириј; св. Тавита
В	8	26	Св. вмч. Димитриј - Митровден
С	9	27	† **Св. мч. Нестор** ☽
Ч	10	28	Св. мч. Терентиј; св. мч-ца Параскева-Петка Иконисκа
П	11	29	Св. мч-ца Анастасија Римјанка
С	12	30	Св. мч-ци Зиновиј и Зиновија; св. ап. Клеопа,Терција и др.
Н 21 по Педесетница: Гл. 4; В. Ев. 10 ; Лит. Ап Гал. 203. Ев. Лк. 35			
Н	13	31	Св. ап. Стахиј,Ампилиј,Урван,Наркис,Апелиј и Аристовул
П	14	1	† **Св.Козма и Дамјан-св. Врачи;св.мч. Јаков Костурски**
В	15	2	Св.мч-ци Акиндин, Пигасиј и др.
С	16	3	† **Обновување храм на св. Ѓорѓи - Ѓурѓиц** ○
Ч	17	4	Преп. Јоанакиј Велики
П	18	5	Св. мч-ци Галактион и Епистима; св.ап.Патров,Ерма и др.
С	19	6	Св. Павле Исповедник, патријарх цариградски
Н. 22 по Педесетница: Гл. 5; В. Ев. 11 ; Лит. Ап Гал. 215; Ев. Лк. 83			
Н	20	7	Св.33 мч-ци Мелитински; св. мч-ца Тесалоникија
П	21	8	Собор на св. арх. Михаил; св. Ангел Лерински
В	22	9	† **Преп. мч-ца Матрона, св. мч. Онисифор**
С	23	10	Св.ап-ли Ераст,Олимп,Кварт,Родион,Сосипатер и Терциј ☾
Ч	24	11	† **Св. мч-ци Мино, Виктор и Викентиј**
П	25	12	Св Јован Милостив и преп. Нил Синајски
С	26	13	† **Св. Јован Златоуст**
Н. 23 по Педесетница: Гл. 6; В. Ев. 1 ; Лит. Ап. Ефес. 220; Ев. Лк. 38			
Н	27	14	Св. ап. Филип; св.Григориј Палама (Божикни поклади)
П	28	15	Св. мч. Гуриј и др. (Божикен пост)
В	29	16	Св. апостол и евангелист Матеј
С	30	17	Св. Григориј Чудотворец, еп. Неокесариски

оригиналност и убавина, а пак тие кои живееа во таканаречениот квартал на србите го препознаа елекот, чорапите, скуталото или шамијата преку носиите кои се носеле до неодамна од страна на повеќето постари жени од кварталот.

Придружени од господинот Георге Петришор, македонец од Баилешти, трите девојки подоцна презентираа на сцената во културниот дом една програма составена од песните Македонско Девојче и Бисер Блкански пред сите присутни во салата, Лоредана Паску им ја објасни пораката на песните, бидејки беа интерпретирани на македонски јазик.

Бе присутна во салата кога една постара жена, ја препозна песната Македонско Девојче како песна која нејзината мајка многу често ја пеела, и се насолзија очите, прашувајки се како било можно да биде запишана дека и припаѓа на бугарското малцинство кога таа сега била сигурна дека е македонка.

Празнувањето на денот на Баилешти демонстрира уште еднаш ако беше потребно дека македонците од градот и околината од ден на ден стануваат една се посилан и пообединета етничка заедница, заедница на која треба да се смета, една заедница подготвена да влезе во обединета и мултиетничка европа во 2007 година носејќи со неа еден многу богат културен багаж, традиција и фолклор.

Родика Паску

NOIEMBRIE – BRUMAR

(30 de zile - ziua are 10 ore, noaptea 14 ore)

1 M Sfinţii Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian
2 M Sf. Mucenici: Achindin, Pigasie, Aftonie şi Elpidifor
3 J Sf. Mc.: Achepsima Ep., Iosif preotul şi Aitala diaconul
4 V Cuv.Ioanichie cel Mare; Sfinţiţii Mucenici Nicandru Episcopul şi Ermeu preotul
5 S Sf. Mucenici Galaction şi Pistimia; Sf. Mucenici: Timotei, Teofil şi Teotim *(Pomenirea morţilor)*
6 D Sf. Pavel Mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului; Cuv. Luca

Duminica a 24-a după Rusalii; Ap. Efeseni 2, 14-22; Ev. Luca 8, 41-56 (Învierea fiicei lui Iair); **glas 3, voscr. 9**

7 L Sfinţii 33 Mucenici din Melitina; Cuv. Lazăr
8 M †) Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil
9 M **Sf. Mucenici: Claudiu, Castor, Sempronian şi Nicostrat**; Sf. Mucenici Onisifor şi Porfirie
10 J Sf. Ap.: Rodion, Olimp, Erast şi Sosipatru; Sf. Mc. Orest
11 V Sf.Mucenici: Mina,Victor şi Vichentie; Sf. Muceniţă Stefanida; Cuv. Teodor Studitul
12 S Sf. Ioan cel Milostiv, Patriarhul Alexandriei; Cuv. Nil Pustnicul
13D †Sf. Ioan Gură de Aur, Arhiep. Constantinopolului, Cuv. Mc. Damaschin

Duminica a 25-a după Rusalii; Ap. Efeseni 4, 1-7; Ev. Luca 10, 25-37 (Pilda Samarineanului Milostiv); **glas 4, voscr. 10**

14 L † Sf. Apostol Filip; Sf. Grigorie Palama *(Lăsatul secului pentru Postul Crăciunului)*
15 M †) **Sf. Cuvios Paisie de la Neamţ**; Sf. Mc. şi Mărt.: Gurie, Samona şi Aviv *(Începutul Postului Crăciunului)*
16 M Sf. Apostol şi Evanghelist Matei
17 J Sf. Grigorie Taumaturgul, Episcopul Neocezareii; Cuv. Lazăr Zugravul şi Zaharia
18 V Sf. Mare Mc. Platon; Sf. Mc. Romano şi Zaheu, diac.
19 S Sf. Prooroc Avdie; Sf. Sfinţit Mucenic Varlaam
20 D † *Înainteprăznuirea Intrării în Biserică a Maicii Domnului*; †) **Sf. Grigorie Decapolitul; Sf. Mucenic Dasie**; Sf. Ierarh Proclu

Duminica a 26-a după Rusalii; Ap. Efeseni 5, 8-19; Ev. Luca 12, 16-21 (Pilda bogatului căruia i-a rodit ţarina); **glas 5, voscr. 11**

21 L (†) Intrarea în Biserică a Maicii Domnului *(Dezlegare la peşte)*
22 M Sf. Ap.: Filimon, Arhip şi Onisim; Sf. Mc. Cecilia
23 M †) **Cuviosul Antonie de la Iezeru -Vâlcea**; Sf. Ierarh Amfilohie
24 J Sf. Sfinţit Mc. Clement, Ep. Romei şi Petru, Ep. Alexandriei
25 V Sf. Mare Muceniţă Ecaterina; Sf. Mare Mc. Mercurie. *Odovania Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului*
26 S Cuvioşii: Alipie Stâlpnicul, Nicon şi Stelian Paflagonul *(Dezlegare la peşte)*
27 D Sf. Mare Mucenic Iacob Persul; Cuvioşii: Natanail şi Pinufrie *(Dezlegare la peşte)*

Duminica a 30-a după Rusalii; Ap. Coloseni 3, 12-16; Ev. Luca 18, 18-27 (Dregătorul bogat – păzirea poruncilor); **glas 6, voscr. 1**

28 L Sf. Cuv. Mucenic Ştefan cel Nou; Sf. Mc. Irinarh
29 M Sf. Mucenici: Paramon, Filumen şi Valerin
30 M †) Sf. Apostol Andrei cel Întâi chemat - **Ocrotitorul României**; Sf. Frumenţie, Episcopul Indiei

cartier.

Acompaniate de domnul Gheorghe Petrişor, macedonean din Băileşti, cele trei fete au prezentat apoi pe scena Casei de Cultură un program alcătuit din cântecele „Machedonsco devoice – Fata macedoneană” şi „Biser Balcanschi – Perla Balcanilor”, tuturor celor prezenţi în sală, Loredana Pascu le-a explicat mesajul cântecelor, ele fiind interpretate în limba macedoneană.

Eram în sală când o femeie de vârsta a treia, recunoscând în „Machedonsco devoice – Fata macedoneană” cântecul pe care mama sa, acum decedată îl cânta cel mai frecvent, a izbucnit în lacrimi, întrebându-se cum a fost posibil ca să fie înscrisă ca aparţinând etniei bulgare când ea, acum, este sigură că este macedoneancă.

Sărbătorirea Zilelor Băileştiului a demonstrat încă o dată dacă mai era nevoie că macedonenii din oraş şi din zonă devin pe zi ce trece o comunitate tot mai unită şi mai puternică, o comunitate de care trebuie ţinut cont, o comunitate gata să intre în Europa unită multietnică a anului 2007, aducând cu ea un bagaj bogat de cultură, tradiţii şi folclor.

Rodica Pascu

КРАЈОВА БАЛКАНСКИ ГРАД

Во периодот од 30 септември до 02 октомври, Општинскиот Совет на Крајова беше домаќин на 6 иот самит на градоначалниците на основните балкански градови БАЛЧИНЕТ. Помеѓу поканетите на општинските работници од Крајова се наоѓаа 60 градоначалници и нивните заменици на балканските општини, претставници на Европската Комисија во Романија или пратеници на владата. Основните проблеми за кои се разговараше во оваа прилика беа : развивање на релациите за пријателство и соработка помеѓу главните балкански градови во кадарот на процесот за проширување на ЕУ и начинот за добивање на фондови од ЕУ со почеток од 1 јануари 2007 како и методите за сузбивање на организираниот криминал и на трговијата со дрога на Балканскиот Полуостров.

На оваа манифестација беа присутни и две општини од Република Македонија.

Со оваа прилика една делегација на раководството на Друштвото на Македонците од Романија составена од пратеничката Лиана Думитреску и секретарот Лаура Рогобете, отпатува во Крајова за да оствари средба со градоначалниците од Македонија дојдени во посета на тврдината од Олтенија.

CRAIOVA ORAŞ BALCANIC

În perioada 30 septembrie 02 noiembrie, Primăria Craiova a găzduit cel de al 6-lea summit al primarilor din principalele oraşe balcanice - BALCINET. Printre invitaţii edililor craioveni s-au aflat 60 de primari şi viceprimari ai municipiilor balcanice, reprezentanţi ai Comisiei Europene în România sau trimişi ai Guvernului. Principalele probleme dezbătute cu această ocazie au fost: dezvoltarea relaţiilor de prietenie şi cooperare între principalele oraşe balcanice în cadrul procesului de lărgire al UE şi modalitatea de accesare a fondurilor UE cu începere din 1 ianuarie 2007 precum şi modalităţi de combatere a crimei organizate şi a traficului de droguri în Peninsula Balcanică.

La această manifestare au participat două municipalităţi din Republica Macedonia.

Cu această ocazie o delegaţie a conducerii Asociaţiei Macedonenilor din România formată din deputat Liana Dumitrescu şi secretar Laura Rogobete, s-a deplasat la Craiova pentru a se întâlni cu primarii şi viceprimarii macedoneni veniţi în vizită în cetatea olteană.

În mijloc primarul municipalităţii din Kumanovo flancat de delagaţia A.M.R.

На сред градоначалникот на Куманово помеѓу делегацијата на Д.М.Р

МАКЕДОНЦИТЕ ОД БАИЛЕШТИ

За тие кои се уште си го поставуваат прашањето кои се Македонците од Баилешти, Друштвото на Македонците од Романија, филијала Баилешти ѓи има сите погодни одговори. Преку активностите и културно социјалните манифестации, одржани во овој град, во околината или низ земјава, членовите на друштвото секогаш даваат цврст и брз одговор.

Неодамна на 7 октомври, еден прекрасен есенски ден, членовите на македонската заедница од месноста беа посетени од една група на универзитетски професори од уметничката академија од Клуж, дојдени овде да ја овековечат македонската етност во нејзиниот секојдневен живот, во домаќинските активности. Нивната посета значи запис на македонската заедница од Баилешти во картата на најмоќните заедници од земјава од гледна точка на македонското малцинство.

Фотографиите следува да бидат дел од еден проект ALTER – IMAGE финансиран од страна на Центарот за Ресурси за Етнокултурна Разновидност, проект кој за право има цел пораст на општо ниво на сознанието, на национален и интернационален план на Етнокултурната разновидност од Романија, проект кој како крајна цел има еден фотографски

MACEDONENII DIN BĂILEŞTI

Pentru aceia care încă îşi mai pun întrebarea cine sunt macedonenii din Băileşti, Asociaţia Macedonenilor din România şi filiala din Băileşti a acesteia au toate răspunsurile potrivite. Prin acţiunile şi manifestările cultural sociale, desfăşurate în oraş, în zonă sau în ţară, membrii activi ai organizaţiei dau de fiecare dată un răspuns prompt şi consistent.

Nu de mult, pe data de 7 octombrie, într-o frumoasă zi ruginie de toamnă, membrii comunităţii macedonene din localitate au fost vizitaţi de un grup de profesori universitari de la Academia de Arte Plastice din Cluj, veniţi aici pentru a imortaliza etnia macedoneană în viaţa ei de zi cu zi, în mijlocul activităţilor casnice. Vizita acestora a însemnat înscrierea comunităţii macedonene din Băileşti pe harta celor mai puternice comunităţi din ţară din punctul de vedere ale minorităţii macedonene.

Fotografiile urmează să facă parte dintr-un proiect numit ALTER-IMAGE finaţat de către Centrul de Resurse pentru Diversitate Etnoculturală, proiect care are drept scop creşterea nivelului general de

La sediul din Băileşti al A.M.R. Uşile sunt întotdeauna deschise

Во седиштето од Баилешти на Д.М.Р. Вратите се постојано отворени

албум и едно мултимедиа ЦД.

Македонците од Баилешти беа повеќе од среќни да ѓи примаат гостите.

Во дворот на фамилијата Ауραш и Мируна Секу, гостите беа најпрво импресионирани од убавото домакинство и од мирисот на ширата, младиот македонец во тоа време преработувајки го грозјето. Низите чушки и пиперки како и вршникот не можеше да поминат незабележани, дури и беа фотографирани.

Во домаќинството на Георѓе Карауљеану(сега покоен), неговите две ќерки Мариуца и Домника, последната пензиониран професор, го чистеа класјето за да го депозитираат во шупичката, потпомогнати од неколку соседки. Со нејзиниот мирен збор, госпоѓа Домника раскажа мнгу за нејзиниот покоен татко, водечки член на македонската заедница во Баилешти, претстави слики пожолтени од времето и напомена неколку често користени изрази, специфични за стариот македонски јазик така како што ги користеле нејчестонејзината мајка и соседките.

Гостите го посетија и седиштето на Друштвотот на Македонците од Романија – филијала Баилешти, а пак овде беа пријатно импресионирани од изложбата на слики на сликарот Марин Паску и го нагласија фактот дека и покрај тоа што нема специјални студии, овој успеал преку многу индивидуални студии да одработи дела кои можат да бидат пофалени од стана на специјалистите како вистинска вредност.

Овде тие беа поканети да пробаат неколку македонски кулинарски специјалитети: полнети пиперки (факт што ги натера да реализираат дека овие се многу повеќе отколку украсни елементи), специјалитети од праз и црн паштернак и црно вино.

Потоа посетата продолжи во домаќинството на браќата Георѓе и Кристи Петришор каде што беа понудени да пробаат леб печен под вршник и овчјо сирење какво што само тие знаат да прават.

Етничките македонци од Баилешти го чуваат и ќе го сочуват културното наследство, и тие ќе ја пренесат на идните генерации љубовта за еден мирен и чесен живот.

Паску Родица

conştientizare, pe plan naţional şi internaţional, a diversităţii etnoculturale din România, proiect care va avea drept finalitate un album fotografic şi un CD multi media.

Macedonenii din Băileşti au fost mai mult decât bucuroşi să-i primească pe oaspeţi.

În curtea familiei Auraş şi Miruna Secu, oaspeţii au fost impresionaţi mai întâi de frumoasa gospodărie şi de mireasma de must, tânărul macedonean tocmai tescuind strugurii roşii ca sângele voinicilor. Şirurile de de ciuşti, de piperchi, dovlecii şi ţăstul nu au putut să treacă neobservate, ba chiar s-au lăsat fotografiate.

În gospodăria lui Gheorghe Carauleanu (acum decedat), cele două fiice Măriuţa şi Domnica, ultima profesoară pensionară, curăţau porumbul pentru a-l depozita în pătul, ajutate fiind de câţiva vecini. Cu vorba sa domoală, doamna Domnica a povestit multe despre tatăl său, membru de frunte al comunităţii macedonene din Băileşti, a prezentat fotografii îngălbenite de vreme şi a menţionat câteva expresii uzuale, specifice limbii macedonene vechi, aşa cum le foloseau mama sa şi vecinele dânsei.

Oaspeţii au vizitat şi sediul Asociaţiei Macedonenilor din România – filiala Băileşti, iar aici au fost plăcut impresionaţi de expoziţia de pictură a pictorului Pascu Marin şi au apreciat faptul că deşi nu are studii de specialitate, acesta a reuşit prin mult studiu individual să realizeze lucrări care pot fi apreciate şi de către specialişti ca fiind de valoare.

Aici ei au fost invitaţi să guste câteva din specialităţile cuinei macedonene: racii umpluţi (fapt care i-a făcut să realizeze că aceştia sunt mult mai mult decât un element de decor), specialităţi din praz şi ridichi negre, vin negru.

Vizitele au continuat apoi în gospodăriile fraţilor Gheorghe şi Cristi Petrişor unde au fost poftiţi să guste din pâinea făcută la ţăst şi din brânza de oaie cum numai ei ştiu s-o facă.

Etnicii macedoneni din Băileşti păstrează şi vor păstra moştenirea lor culturală, şi ei le vor transmite generaţiilor viitoare iubirea pentru o viaţă paşnică şi cinstită.

Pascu Rodica

МАКЕДОНЦИТЕ ОД ЕВРОПА СИ ГИ ДОБИВААТ ПРАВАТА

20 ОКТОМВРИ 2005 ќе остане уште многу време запишана во аналите на историјата на македонците од целиот свет, бидејки е датата на која Судот за човекови права од Стразбург донесе победоносна пресуда на две македонски организации од Грција и Бугарија во судскиот спор против сопствените земји за нивно непризнавање како партии и одбивањето да ѓи признае како такви.

По една непрекината борба и без резултат од скоро цели три години со властите на респективните земји, двете партии одлучија да се упатат до последната инстанца Судот за човекови права во Стразбур.

Со повод наоѓањето на веста, Стојко Стојков, претставникот на партијата ОМО Илинден Пирин од Република Бугарија изјави: вердиктот издаден од страна на Судот за човекови права во Стразбур ѓи демонстрираше правата на Македонците од Бугарија да бидат и да бидат наречени етничка заедница. Бугарската влада не само што ќе треба да го признае вердиктот и што ќе треба да го примени ќе треба да исплати и 6000 евра оштета.

Павлос Васкопулос, лидерот на македонската партија од Грција, Виножито исто така по наоѓањето на веста за вердиктот изјави дека владата на Грција ќе треба да ја прифати одлуката на судот за човекови права од Стразбур и казната да исплати 32.000 евра судски трошоци и оштета. Партијата на етничките македонци од Грција има една друга преднос во однос на истата од Бугарија, ним

MACEDONENII DIN EUROPA ÎŞI CÂŞTIGĂ DREPTURILE

Data de 20 octombrie 2005 o să rămână mult timp înscrisă în analele de istorie ale macedonenilor de pretutindeni, fiind data la care Tribunalul pentru Drepturile Omului de la Strasburg a dat câştig de cauză a două organizaţii ale macedonenilor, din Grecia şi Bulgaria, în procesele intentate propriilor state pentru nerecunoaşterea lor ca partide şi refuzul de a le înregistra ca atare.

După o luptă inechitabilă şi în van de cel puţin trei ani de zile cu autorităţile statelor respective, cele două partide au luat decizia de a se adresa în ultimă instanţă Tribunalului pentru Drepturile Omului de la Starsburg.

Cu ocazia aflării verdictului, Stoico Stoicov, reprezentantul partidului OMO Ilinden Pirin din Republica Bulgaria a declarat : “verdictul dat de către Tribunalul pentru Drepturile Omului de la Strasburg a demonstrat dreptul macedonenilor din Bulgaria de a fi şi de a se numi comunitate etnică”. Guvernul bulgar nu numai că va trebui să recunoscă verdictul dar va şi trebui să-l pună în aplicare şi să plătească 6.000 de euro adune.

Pavlos Vascopulos, liderul partidului macedonenilor din Grecia - “Vinojito” a declarat deasemenea la aflarea verdictului “că guvernul Greciei va trebui să se supună deciziei Tribunalului pentru Drepturile Omului de la Starsburg şi pe deasupra să plătească şi 32.000 de euro cheltuieli de judecată şi daune”. Partidul etnicilor macedoneni din Grecia

давајки им се за право и да го пишуваат името на македонски јазик.

Со оваа прилика, Друштвото на Македонците од Романија испрати една порака за подршка на обете организации, порака која гласи: Македонската заедница од Романија заедно со Друштвото на Македонците од Романија и раководството се радува по наоѓањето на веста за вашата победа на судот за човекови права во Стразбур. Ви честитаме за вложениот труд и одржаниот резултат. Со вас сме по патот кој ве очекува од сега натаму во поглед на постигнуивањето на поставените цели.Потпис потпретседател и пратеник Лиана Думитреску и претседател Константина Думитреску.

are un atu în faţa celui din Bulgaria, lui dîndu-i-se dreptul de a-şi scrie numele şi în limba macedoneană.

Cu această ocazie, Asociaţia Macedonenilor din România a trimis un mesaj de suport celor două organizaţii, mesaj care sună astfel: “Comunitatea macedoneană din România împreună cu Asociaţia Macedonenilor din România şi conducerea sa s-a bucurat foarte mult la aflarea veştii izbânzii voastre la Tribunalul pentru Drepturile Omului de la Strasburg. Vă felicităm pentru efortul depus şi rezultatele obţinute. Suntem alături de voi pe drumul care vă aşteaptă de acum înainte în vederea atingerii ţelurilor propuse” Semnează vicepreşedinte şi deputat Liana Dumitrescu şi preşedinte Constantina Dumitrescu.

НАСТАНИ МЕСЕЦ ОКТОМВРИ

► Во втората половина на месецот, во периодот 7 – 9 октомври филијала Баилешти на Друштвото на Македонците од Романија беше домаќин на една манифестација која се наога на својата четврта едиција. Станува збор за манифестацијата посветена на јаболкото, тие овошки толлку разни по форма , боја и вкус и толку вреднувани на овие пространства. Наречен Фестивалот Јаболко манифестацијата спротистави стари млади околу различни манифестации кои имаат појдовна точка јаболко (како овошје и растение)и кои гравитираа неизбежно околу таа точка на интерес. Оваа година манифестацијата опфати и еден натпревар на општа културта однесувајки се на јаболкото, запис на присутноста на јаболкото во културата на етничките македонци кои живеат во македонија, но и начинот на кој ова овошје си ја прави осетна присутноста во европската и светската култура еден гастрономски натпревар каде што беа претставени кулинарски рецепти од јаболка и со јаболка. ► На 15 – 16 октомври филијалата Крајова на Д.М.Р. организираше семинар “Фолклорни македонскии традиции”, мојност со која беа претставени серија на филмови реализирани во Македонија ►Во периодот 21-23 октомври, централното седиште од Букурешт на Друштвото на Македонците од Романија беше домаќин на уметничката манифестација Есенски традиции кај етничките македонци од Романија. Посветена на заведувањето во дневниот ред на основните обичаи и традиции на есента, манифестацијата не се базираше само на означување, теоретизирање и каталогирање на културните елементи пренесувани од генерација на генерација во срцето на македонската заедница која живее во Романија, тие продолжуваат понатаму поправајки го патот и промените кои овие ги поминале односно претрпеле. Презентирањето беше придружено со една богата колекција на слики и диапоззитиви. Во склоп на манифестацијата беа служени јадења специфични за периодот и специфични македонски. ► во периодот 25-30 октомври филиалата Крајова на Д.М.Р. Организираше серија средби со градоначалниците и представниците на македонските градови учестници на БАЛЧИНЕТ.

EVENIMENTELE LUNII OCTOMBRIE

►În a doua săptămână a lunii, în perioada 7-9 octombrie filiala din Băileşti a Asociaţiei Macedonenilor din România a fost gazda unei acţiuni care se află la cea de a patra ediţie. Este vorba despre manifestarea dedicată merelor, acele fructe atât de variate ca formă, culoare şi gust şi atât de preţuite pe aceste meleaguri. Denumită „Festivalul Jabolko-Mărul”, acţiunea a reunit deopotrivă pe tineri şi bătrâni în jurul unor manifestări variate care au drept punct de plecare mărul (atât fructul cât şi arborele) şi care gravitează invariabil în jurul aceluiaşi punct de interes. Anul acesta, manifestarea a cuprins o probă de cultură generală referitoare la meri, trecerea în revistă a modului în care „mărul” este prezent în cultura etnicilor macedoneni care trăiesc în România, dar şi a modului în care acest fruct îşi face simţită prezenţa în cultura europeană şi mondialăşi un concurs gastronomic unde au fost prezentate spre premiere bucate gătite din mere şi cu mere. ►În perioada 15-16 octombrie filiala din Craiova a A.M.R. a organizat seminarul “Tradiţii folclorice macedonene”, ocazie cu care au fost prezentate o serie de filme realizate în Macedonia. ► În perioada 21-23 octombrie, sediul central din Bucureşti al Asociaţiei Macedoneneilor din România a găzduit manifestarea cultural artistică „Tradiţii de toamnă la etnicii macedoneni din România”. Dedicată trecerii în revistă a principalelor obiceiuri şi tradiţii ale perioadei autumnale, acţiunea nu s-a axat numai pe desemnarea, teoreticizarea şi catalogarea elementelor de cultură transmise din generaţie în generaţie în sânul comunităţii macedonene care trăieşte în România, ea a mers mai departe, reconstituind drumul şi modificările pe care acestea le-au parcurs şi respectiv suferit. Prezentările au fost însoţite de o bogată colecţie de poze şi de diapozitive. În cadrul acţiunii au fost servite feluri de mâncare specific macedonene şi specifice aceste perioade a anului. ► În perioada 25-30 octombrie filiala din Craiova a A.M.R a organizat o serie de întâlniri cu primarii şi reprezentanţii oraşelor macedonene participante la BALCINET.

СВЕТА ПАРАСКЕВА

Секоја година на 14 октомври, православната Црква низ целиот свет ја празнува Света Параскева.На посебен начин таа е славена во молдова, затоа што веќе околу 350 години се наоѓаат нејзините мошти во Јаши. Позната е меѓу луѓето и како Света Петка или Велики Петок.

Од малкуте податоци знајни за нејзиниот живот, наоѓаме дека Света Параскева живеела во првата половина на 11 век. Родена е во Епиват(денес Бојадос) во Тракија, на брегот на Мраморното Море, близу до Константинопол(денес Истанбул), тогашен главен град на Византиската Империја. Нејзините родители беа луѓе од добра фамилија и добри верници, стремејки се кон светите. Еден нејзин брат, откако изучил книга, се закалугерил под името Ефтимие многу ценет од тогашните водачи на Црквата но и од верниците, бил одбран во тогашно време за Епископ на месноста Мадите.

Параскева детските години ги поминува во родителската

SFÂNTA PARASCHEVA

În fiecare an, la 14 octombrie, Biserica Ortodoxă de pretutindeni prăznuieşte pe Cuvioasa Maica Parascheva. În chip deosebit ea este cinstită în Moldova, întrucat de 350 de ani moaştele ei se găsesc la Iaşi. Este cunoscută în popor şi sub numele de “Sfânta Vineri” sau “Vinerea Mare”.

Din puţinele ştiri privitoare la viaţa ei, aflăm că această cuvioasă Parascheva a trăit în prima jumătate a veacului al XI-lea. S-a născut în Epivat (azi Boiados) în Tracia, pe ţărmul Mării Marmara, în apropiere de Constantinopol (azi Istanbul), pe atunci capitala Imperiului bizantin. Părinţii ei erau oameni de neam bun şi credincioşi, râvnitori spre cele sfinte. Un frate al ei, dupa ce a învăţat carte, s-a călugărit sub numele de Eftimie; apreciat de cârmuitorii de atunci ai Bisericii dar şi de credincioşi, a fost ales la vremea cuvenită episcop în localitatea Madite.

Parascheva şi-a petrecut anii copilăriei în casa părinţilor sub ocrotirea acestora. Se spune că pe când avea zece ani a auzit

куќа под нивна заштита. Се кажува дека уште кога имала 10 години ѓи слушнала при читањето во една Црква зборовите на Спасителот: Било кој да сака да дојде по мене, нека се откаже од себе, нека си го земе неговиот крст и нека ме следи мене(Марко 8, 34). Овие зборови ја импресионирале толку многу, што ги поделила сите алишта кои ѓи имала на сиромашните. Истото го направила и во други случаи, без да води сметка за укорите кои ѓи примала од нејзините родители.

По неколку години, ѓи напушта родителите и убавините на овој свет, повлекувајќи се во длабочината на пустината. Прво запрела во Константинопол, каде што слушала полезни зборови од калугери и калугерки со посебен духовнички живот. Следејќи ги нивните совети, ја напушта престолнината, тргнувајќи кон Понтинската област, запирајќи кај Манастирот на Мајката Божја во Хераклееа, каде што останува во времетраење од 5 години. Од овде заминува кон Светата Земја со желба да го помине остатокот од животот на места каде што поминал Спасителот Исус Христос и Светите Апостоли. Откако го виде Ерусалим, останува во еден манастир за калугерки во пустината на Јордан, каде што се изложува на пост и молитва, исто како Јован Крстителот, како Марија Египетска или како толку други уморници кон духовниците.

Една ноќ, кога имала 25 години, еден Ангел и кажал, во сон, да се врати во родителските краишта.

Од Константинопол се упатила кон епиват, место каде што ја виде светлината на денот, без да каже некому која е, и од каде доаѓа. Помирена со себе, со луѓето и со Господ згаснува од живот.

Била погребана како странец, никој незнаејќи која е. Но Господ, сакајќи да ја прослави, во сон чудесно убав им ја открил која била таа тугинка. Се кажува дека еден морнар умира на бродот, а телото му било фрлено во морето. Брановите го исфрлиле на копното, а пак еден аскет кој живеел таму, замилил некои Христијани да го погребаат по Христијански ред. Копајќи гроб го пронашле телото на Света Параскева нескапано и полн солно со миро. И покрај сево ова покрај неа го закопале и телото на морепловецот. Но наредната ноќ, на еден од Христијаните кои го ископаа гробот, по име Георѓи, му се појавила на сон една императорка, седејќи на еден осветлен стол и опкружрна со Ангели, а пак еден од овие го кудел зошто од гробот не го извадил телото на Набожната Параскева. А пак императорката која ја видел на сон не била никоја друга туку Света Параскева – му заповедала да го земе побргу нејзиното тело и да го стави некаде на почесно место. Во истата ноќ, една верничка по име Ефтимија го имала истото привидение.

Тамошните верници, слушајќи за сонот на двајцата, им станало јасно дека станува збор за Божји знак, поради што го зеле телото на набожната Параскева од гробот и го ставиле во Црквата Светите Апостоли од Епиват. Веднаш се случиле чудесни исцелувања по молитвите кои се кажувале кај нејзините свети мошти. Се вели дека правоверниците од Епиват изградиле Црква точно на местото каде што живееле нејзините родители и каде што таа ја видела светлината на денот.

Не знаеме кога точно Патриархијата од Константинопол ја канонизирал, ја преминал во редот на Светците.

Што се случило со нејзинте свети мошти, откако биле најдени преку Господово претскажување? Останале во Црквата Светите Апостоли во Епиват околу 200 години, свршувајќи се многу знаци и чуда околу нив. Веста за моштите се раширила на целиот Балкански Полуостров и во Мала Азија, така што многу верници од овие места се упатиле кон Епиват да се поколнат на Светите мошти и да и побараат да посредува за нив пред небесниот престол.

Политичките настани кои се одвиваат во наредните векови сториле да нејзините мошти бидат преместувани на повеќе места. Благодарение на пријателските релации помеѓу кралот Асан 2 од Трново (1218 – 1241) и тогашниот владетел на Константинопол во 1235 година или набргу потоа, моштите на Света Параскева биле преместени од Епиват во Трново. Нивното преместување се остварило преку еден импресионантен процес, а пак моштите биле сместени во Црквата Пресвета Богородица.

Во Трново моштите на Набожната Параскева останале 160 години. Но пак одовде турците навлегувале во Европа. Ред по ред освоиле значајни делови од Балканскиот Полуостров. Во 1393 го освоиле и Трново.

Во такви драматични околности за Христијаните, моштите на Света Параскева биле преместени во Белград. Таму останале се до 1521, кога турците го освоиле и овој град, а Србија се претворила во Пашалак. Сега моштите биле побарани од екуменскиот патријарх Јеремија 1 од султанот, кој прифатил да му ги даде во размена на дарови. Патриархот одлучил моштите да бидат донесени во Константинопол, поранешната престолнина на византиската империја(освоена од турците во 1453, кога му го дале името Истамбул). На пат кон големиот град основан од Константин Велики, светите мошти на Набожната Параскева биле изложуване

citindu-se într-o biserică cuvintele Mântuitorului: *Oricine voieşte să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea sa şi să-Mi urmeze Mie* (Marcu 8, 34). Aceste cuvinte au impresionat-o atât de mult, încât şi-a împărţit toate hainele săracilor. Acelaşi lucru l-a făcut şi în alte împrejurări, fără să ţină seama de mustrările părinţilor ei.

După trecerea câtorva ani, şi-a părăsit părinţii şi "frumuseţea acestei lumi", retrăgându-se "în adâncul pustiei". S-a oprit mai întâi la Constantinopol, unde a ascultat cuvinte de învăţătură de la călugări şi călugăriţe cu aleasă viaţă duhovnicească. Urmând sfaturile acestora, a părăsit capitala, îndreptându-se spre ţinutul Pontului, oprindu-se la mânăstirea Maicii Domnului din Heracleea, unde a rămas vreme de cinci ani. De aici a plecat spre Ţara Sfântă, în dorinţa de a-şi petrece restul vieţii în locurile pe care le-a străbătut şi Mântuitorul Iisus Hristos şi Sfinţii Apostoli. După ce a văzut Ierusalimul, s-a aşezat într-o mânăstire de călugăriţe în pustiul Iordanului, unde s-a nevoit cu postul şi cu rugăciunea, întocmai ca Sfântul Ioan Botezătorul, ca Maria Egipteanca sau ca atâţia alţi ostenitori spre cele duhovniceşti.

Într-o noapte, însă, pe când avea 25 de ani, un înger i-a spus, în vis, să se reîntoarcă în locurile părinteşti.

Din Constantinopol s-a îndreptat spre Epivat, localitatea în care văzuse lumina zilei, fără să spună cuiva cine este şi de unde vine. Împăcată cu sine, cu oamenii şi cu Dumnezeu, şi-a dat astfel sufletul.

A fost îngropată ca o străină, nimeni neştiind cine era. Dar Dumnezeu, voind să o proslăvească, a descoperit în chip minunat cine era acea străină. Se spune că un marinar a murit pe o corabie, iar trupul i-a fost aruncat în mare. Valurile l-au aruncat la ţărm, iar un sihastru care trăia acolo, a rugat pe nişte creştini să-l îngroape după rînduiala creştinească. Săpând deci o groapă, "aflară trupul Prea Cuvioasei Parascheva neputred şi plin de mireasmă". Cu toate acestea, au pus alături de ea şi trupul corăbierului. Dar în noaptea următoare, unuia din creştinii care săpaseră groapa, cu numele Gheorghe, i s-a arătat în vis o împărăteasă, şezând pe un scaun luminat şi înconjurată de îngeri, iar unul dintre aceştia îl mustră pentru că n-a scos din groapă trupul Cuvioasei Parascheva. Iar împărăteasa pe care o văzuse în vis – şi care nu era alta decât Cuvioasa Parascheva – i-a poruncit să ia degrabă trupul ei şi să-l aşeze undeva la loc de cinste. În aceiaşi noapte, o credincioasă pe numele Eftimia a avut aceeaşi vedenie.

Credincioşii de acolo, auzind de visul celor doi, au înţeles că este un semn dumnezeiesc, drept care au luat trupul Cuvioasei din mormânt şi l-au aşezat în biserica Sfinţii Apostoli din Epivat. Îndată au avut loc vindecări minunate în urma rugăciunilor care se făceau lângă cinstitele sale moaşte. Se spune că dreptcredincioşii creştini din Epivat au zidit o biserică chiar pe locul în care au trăit părinţii ei şi unde văzuse ea însăşi lumina zilei.

Nu ştim când anume Patriarhia din Constantinopol va fi procedat la canonizarea ei, adică la trecerea ei în rândul sfinţilor.

Ce s-a întâmplat cu cinstitele ei moaşte, după ce au fost descoperite prin arătare dumnezeiască? Au stat în biserica Sfinţii Apostoli din Epivat vreo două sute de ani, săvârşindu-se multe semne şi minuni în jurul lor. Vestea despre acestea s-a răspândit în toată Peninsula Balcanică şi în Asia Mică, încât mulţi credincioşi din aceste locuri se îndreptau spre Epivat ca să se închine la cinstitele ei moaşte şi să-i ceară să mijlocească în faţa tronului ceresc pentru ei.

Evenimentele politice care au avut loc în secolele următoare au făcut ca moaştele ei să fie strămutate în mai multe locuri. Datorită relaţiilor prieteneşti dintre împăratul Ioan Asan II din Târnovo (1218-1241) şi împăratul de atunci din Constantinopol, în anul 1235 sau curând după aceea, moaştele Cuvioasei Parascheva au fost strămutate de la Epivat la Târnovo. Mutarea lor s-a făcut într-o impresionantă procesiune, iar moaştele au fost asezate în biserica Maica Domnului.

La Târnovo moaştele Cuvioasei Parascheva au rămas timp de 160 de ani. Dar tot pe atunci turcii au pătruns în Europa. Rând pe rând au cucerit părţi însemnate din Peninsula Balcanică. În 1393 au cucerit Târnovo-ul.

În astfel de împrejurări dramatice pentru creştini, moaştele Cuvioasei Parascheva au fost mutate la Belgrad. Acolo au stat până în anul 1521, când turcii au cucerit şi acest oraş, iar Serbia a fost transformată în paşalâc. Acum moaştele au fost solicitate de patriarhul ecumenic Ieremia I sultanului, care a acceptat să i le dea în schimbul unor daruri. Patriarhul a hotărât ca ele să fie aduse în Constantinopol, fosta capitală a imperiului bizantin (cucerit de turci în 1453, care i-au dat numele Istanbul). În drum spre marele oraş întemeiat de împăratul Constantin cel Mare, cinstitele moaşte ale Cuvioasei Parascheva au fost expuse din loc în loc pentru a fi văzute şi sărutate de credincioşii ortodocşi din Peninsula Balcanică – aflaţi

Asociaţia Macedonenilor din România

A.M.R. - Д.М.Р.

Друштвото на Македонците од Романија

Asociaţia Macedonenilor din România
Друштвото на Македонците од Романија

Adresa este : Bucureşti, strada Thomas Masarik, nr. 29A, sector 2

Telefon : 212.09.22
Telefon/Fax : 212.09.23
Email: asmacedonenilor@yahoo.com.sg

VIZITAŢI www.macedoneni.ro

Publicaţie editată de Asociaţia Macedonenilor din România, cu sprijinul Guvernului României - Departamentul pentru Relaţii Interetnice din cadrul Secretaria-tului General al Guvernului României

ISSN : 1582-831x

Directorul ziarului
Liana Dumitrescu

Redactor Şef
Constantina Dumitrescu

Redactor
Laura Rogobete

Tehnoredactare computerizată
Laura Rogobete

Traducere
Marjan Mihajlov

во секое населено место да бидат видени и помилувани од верниците Христијани од Балканскиот Полуостров – сега најдени под турско ропство. За почеток, биле сместени во Црквата Света Марија Панмакристос, тогашната патријархална катедрала. По нејзиното трансформирање во џамија, биле преместени во други цркви Влахсерај (1586), Свети Димитрија(1579) и Свети Горги од кварталот Фанар(1601).

По 120 години тие го имаат и последното преместување, овојпат кон романска територија. Во 1641 откако правоверниот владетел на Молдавија Василе Лупу ги платил сите долгови кон екуменската Патријархија од Константинопол, нејзиниот тогашен предводник, Патријархот Партение 1 наречен стариот (1639 – 1644), заедно со членовите на неговиот Синод, одлучиле да понудат право за признавање на моштите на Света Параскева. Ковчегот со моштите бил транспортиран со брод по Црното Море придружен од три грчки митрополити(Јонаике на Хераклеа, Партение на Адрианапол и Теофан на Палеопатра). Стигнувајќи во Галаци потоа во Јаши, биле пресретнати од Василе Вода Лупу, од митрополитот Варлаам и епископите од Роман и Хуш и од верниците. На ден 13 јуни 1641 Светите Мошти биле однесени во Црквата Свети Три Ераси ктиторство на владетелот. Светите мошти останале овде до 1884 година кога започнале со реконструкција на Светиот Храм, биле преместени во параклисот на манастирот. Но вечерта на 26 декември 1888 по вечерната служба од невнимание останала една свеќа запалена во близина на ковчегот во кој беа светите мошти, преку ноќ свеќарникот изгорел а пак огнот се проширил и на катафалкот на кој бил поставен ковчегот, ковчегот тлеел во оган цела ноќ, претворајќи се во еден куп жар. Следниот ден наутро, властите и црковниците, свештените лица и верниците констатирале дека светите мошти останале недопрени, во едно чудо сврšено од Господ.

Подигнати од купот со жар, моштите биле сместени привремено во алтарот на параклисот на манастирот Свети Три Ераси и набргу преместени во новата градска катедрала во Јаши, која била осветена неодамна на 23 април 1887. овде се наоѓаат и денес, славени од верниците.

acum sub stăpânire turcească. Pentru început, au fost aşezate în biserica Sfanta Maria Panmacaristos, pe atunci catedrală patriarhală. După transformarea acesteia în geamie, au fost mutate în alte biserici: Vlahserai (1586), Sfântul Dumitru (1597) şi Sfântul Gheorghe din Cartierul Fanar (1601).

După 120 de ani ele au cunoscut ultima strămutare, de data aceasta spre pământul românesc. În anul 1641, după ce binecredinciosul domn Vasile Lupu al Moldovei a plătit toate datoriile Patriarhiei ecumenice din Constantinopol, cârmuitorul ei de atunci, patriarhul Partenie I zis cel Bătrân (1639-1644), împreună cu membrii Sinodului său, au hotărât să-i ofere, drept recunoştinţă, moaştele Cuvioasei Parascheva. Racla cu cinstitele moaşte a fost transportată cu o corabie pe Marea Neagră, fiind însoţită de trei mitropoliţi greci (Ioanichie al Heracleei, Partenie al Adrianopului şi Teofan al Paleopatrei). Ajungând la Galaţi, apoi la Iaşi, au fost întâmpinate de Vasile Vodă Lupu, de mitropolitul Varlaam şi de episcopii de Roman şi Huşi, de cler şi credincioşi. În ziua de 13 iunie 1641, cinstitele moaşte au fost aşezate în minunata biserică a mânăstirii “Sfinţii Trei Ierarhi”, ctitoria domnitorului. Cinstitele moaşte au rămas aici până în anul 1884, când au început lucrările de restaurare a sfântului lăcaş, fiind mutate în paraclisul mânăstirii. Dar în seara zilei de 26 decembrie 1888, după slujba Vecerniei, din neatenţie a rămas aprinsă o lumânare din sfeşnicul de lângă racla din lemn în care erau aşezate cinstitele moaşte; peste noapte sfeşnicul a ars, iar focul s-a extins la catafalcul pe care era aşezată racla, arzând mocnit toată noaptea, fiind prefăcut totul într-un morman de jar. A doua zi dimineaţa, autorităţile de stat şi bisericeşti, preoţii şi credincioşii au constatat că cinstitele moaşte au rămas neatinse, încă o minune săvârşită prin puterea lui Dumnezeu.

Ridicate din mormanul de jar, moaştele Cuvioasei au fos adăpostite provizoriu în altarul paraclisului de la mânăstirea Sfinţii Trei Ierarhi şi în curând strămutate în noua catedrală mitropolitană din Iaşi, care fusese sfinţită cu puţin timp mai înainte, la 23 aprilie 1887. Aici se găsesc şi astăzi, fiind cinstite de obştea dreptcredincioşilor.

CONȚINUT :

Macedonenii se prezintă	2-3
Macedonia o ţară de vis	3-5
Zilele Băileştiului	5-7
Calendar ortodox	7
Craiova	8
Macedonenii din Băileşti	8-9
Macedonenii din Europa	9-10
Evenimentele lunii	10
Sfânta Parascheva	10-12

СОДРЖИНА

Македонците се претставуваат	2-3
Македонија земја сонувана	3-5
Денови на Баилешти	5-7
Православен календар	7
Крајова	8
Македонците од Баилешт	8-9
Македонците од Европа	9-10
Настани на месецот	10
Света Параскева	10-12